

Bestemmelse, men det har dog aldrig været betvivlet, at en saadan Paaanke kunde skee efter den førstnævnte Lov, kun at Klagen maatte forebringes vedkommende ministerielle Autoritet, der ene havde Myndighed til at beordre en Pigning i dens Heelhed omgjort, medens den efter det af Folkethinget vedtagne Udkast for 1865—66 og Udkast for 1866—67 maatte have været indgivet for Kjøbstæderne og Landet henholdsvis til vedkommende Ministerium eller Amtsråad, og den Forandring, der ved nærværende Forflag er skeet, bestaaer derfor kun i, at Klagen først skal forebringes Skattekommissionen selv, hvilket neppe kan have nogen Betænkthed, men tværtimod maa antages at ville bidrage til Sagens hurtigere Fremme, naar Kommissionen selv erkjender det Berettigede i Ankerne.

Efter Lov af 21de Marts 1864 og de senere forelagte Udkast var det ikke tilladt at fremsætte Anker mod Andres Ansættelser for Pignings- og Overligningskommissionen og en Tilladelse i saa Henseende vilde maaskee ogsaa under en saadan Ordning, som Krigsskatten havde faaet ved samme, hvorved enhver Skatteyder var personlig interesseret i, at de andre Skattepligtige i Communen bleve ansatte til den høiest mulige Indtægt, have været betænkelig, ligesom den paa den anden Side ogsaa var mindre nødvendig, da Communen selv var interesseret i at udfinde enhver Skattepligtigs Indtægt saa nøiagtigt som muligt. Disse Grunde for at nægte en saadan Tilladelse ere imidlertid ikke tilstede under den nu foreslaaede Ordning og det synes derfor ikke rigtigt længere at berøve vedkommende Skattekommissioner et saadant Middel til en tilfredsstillende Udførelse af deres Hverv. Den Tilladelse, her er paatænkt givet, er forøvrigt langt mere begrændset end den, der for Københavns Vedkommende er tilstaaet ved Lov af 19de Februar

1861 § 18, der dog aldrig vides at have medført nogen Ulempe; men paa den anden Side har man ikke troet, at der kunde være Noget til Hinder for at tillægge de saaledes fremkommende Oplysninger Virkning strax.

I Slutningen af § 20 er der optaget en Bestemmelse om, at, naar ogsaa den anden efter Overstattekommissionens Bestemmelse, foretagne Pigning er kasseret, skal Pigningen foretages af Skattekommissairen alene. I Udkastet til Krigsskatloven for 1866—67 var det foreslaaet, at den sidste Pigning skulde foretages af Skattekommissairen i Forening med 2 af Kommunens — for Kjøbstæderne af Kommunalbestyrelsen og for Landet af Amtsrådet valgte — Beboere, der ikke maatte have deeltaget i de tidligere kasserede Pigninger. Det er imidlertid at befrygte, at i saa Fald Skattekommissairen ikke vil kunne faae den Indflydelse paa den sidste Pigning, som maa anses nødvendig for at faae den udført paa en tilfredsstillende Maade, og man har derfor troet det rettest at overlade Pigningen i saa Tilfælde til Skattekommissairen alene.

Endnu skal kun bemærkes, at, medens man i de senere forelagte Udkast havde bibeholdt de i Lov af 21de Marts 1864 fastsatte Terminer for de enkelte Pigningsarbejders Foretagelse, har man troet i nærværende Forflag at kunne fastsætte dem noget tidligere for at bringe det hele Arbejde noget nærmere henimod Finantssaaets Begyndelse, uden at dog Mellemfristerne ere forkortede, men da det dog er muligt, at det navnlig første Gang, Pigningen skal foretages overeensstemmende med nærværende Lovforflag, navnlig, hvis der skulde forløbe længere Tid, førend det udgaaer som Lov, kan være vanskeligt at overholde Fristerne, har man i Forflagets § 17 optaget en Bestemmelse, der bemyndiger Regjeringen til at forandre Terminerne dog uden Afkortning af Mellemfristerne.